

uddannelses
forbundet

Sektionen
for ansatte ved oplysningsforbund og daghøjskoler

**GENERALFORSAMLING
DEN 12. SEPTEMBER 2014**

SEKTIONSBESTYRELSENS

SKRIFTLIGE BERETNING

Indledning

Hermed beretning for perioden 2011 – 2014, med fokus på de seneste år.

Sektionen**Sammensætning af sektionen**

I 2011 blev valgt:

Formand Leif Mikkelsen

Næstformand Ulla Thostrup

Kasserer Steen Larsen

Kirsten Christensen

Dorthe Jespersen

Peter Jakobsen

Jens Georgsen

Som suppleanter blev valgt Ulla Vigh som 1. suppleant, Birthe Jacobsen som 2. suppleant.

Ulla Vigh indtrådte i bestyrelsen i 2014, idet Jens Georgsen udtrådte af bestyrelsen.

Ekstraordinære generalforsamlinger:

Der har været afholdt ekstraordinær generalforsamling den 14. maj 2012 i Ålborg for at godkende sektionens regnskab

Der har været afholdt ekstraordinær generalforsamling den 21. marts 2013 i Nyborg pga. overenskomstsituationen

Der har været afholdt ekstraordinær generalforsamling den 24. august 2013 i København pga. overenskomstsituationen/konfliktkontingent

Medlemsaktiviteter**Afholdte kurser/møder i 2012:**

Temamøde for tillidsrepræsentanter 1. marts 2012 om organisering

Storkursus den 27. og 28. april 2012

Afholdte kurser/møder i 2013:

Seminar den 19. april blev aflyst pga. lockout (Der blev holdt en kursusdag i stedet for).

TR-møde den 9. september 2013 om OK 13

Storkursus den 8. og 9. november 2013

Afholdte kurser/møder i 2014:

TR-temadag om overenskomstsituationen den 6. februar 2014

Planlagt storkursus den 12. og 13. september 2014

Medlemsudvikling

Medlemsudviklingen har været desværre været nedadgående i perioden. Den 1. maj 2011 var der 429 medlemmer på fuld tid og 83 medlemmer, der var deltidsansatte, i alt 533 medlemmer. Udviklingen gennem de sidste mellemliggende år været således: i 2012 i alt 508 medlemmer, i 2013 i alt 525 medlemmer, i 2014 i alt 488 medlemmer.

Indledning

Den sidste periode fra den ordinære generalforsamling og til nu har været ganske særlig. Det mest specielle var forløbet i forbindelse OK-13 og lockouten. Forbundets arbejde i forbindelse hermed har haft et meget stort omfang, og det samme har opfølgningen på lockout og lovindgreb. Der har fx været afholdt to ekstraordinære kongresser i perioden og en række TR-kurser og meget velbesøgte temakurser.

Lockout

Med lockouten i april 2013 drev arbejdsgiverne forbundet og forbundets medlemmer ud i en faglig kamp. En kamp som også Frie Skolers Lærerforening og Danmarks Lærerforening (DLF) var en del af. Alle overenskomstansatte medlemmer af de tre organisationer blev sendt hjem fra arbejdet uden løn fra 1. april 2013. Ingen vidste på dette tidspunkt, hvor lang tid lockouten ville vare.

Uddannelsesforbundet samlede alle lockoutede medlemmer på konflikten første dag. Derefter mødtes man nogle dage i hver af de fire uger, som lockouten kom til at vare. De lockoutede medlemmer samledes 8 steder i landet, og fremmødet var højt. Møderne blev brugt til drøftelse af situationen, koordinering og forberedelse af initiativer, information fra forbundet og i forløbets sidste uger til en række foredrag med forskellige vinkler på den konflikt, som arbejdsgiverne sendte lærerne ud i. Fra møderne udgik demonstrationer, happenings m.v. til de fleste større byer. En del af aktiviteterne blev gennemført sammen med kolleger fra DLF og Frie Skolers Lærerforening. Synligheden var stor.

Lockoutens fire uger var en fantastisk oplevelse af modstand, engagement, kreativitet, faglig bevidsthed og stort sammenhold. Hver eftermiddag udsendte forbundet et elektronisk nyhedsbrev, ligesom der blev oprettet grupper på Facebook, som blev flittigt brugt af medlemmer over hele landet.

Under lockouten bestod en vigtig del af forbundets informationsarbejde i at tale med journalister om lockouten. Dagligt ringede journalister og bad om kommentarer til forløbet eller for at blive briefet med baggrundsviden.

Lockouten var en kamp for alle medlemmernes arbejdsvilkår – også de medlemmer, som ikke kom i konflikt på grund af deres ansættelsesforhold, eller fordi de arbejdede på det private område.

Konfliktkontingent og to ekstraordinære kongresser

I løbet af 2013 afholdt forbundet to ekstraordinære kongresser.

På den ekstraordinære kongres i marts blev det besluttet at bruge den såkaldte "lånemodell" – ligesom DLF. Modellen blev valgt, fordi konfliktlån er en billigere måde at være i konflikt på end den mere traditionelle konfliktstøttemodell. Desuden besluttede kongressen et lidt lavere støtteniveau for de lockoutede end beslutningen på den ordinære kongres i 2011. Med henblik på at modsvare denne nedsættelse for de lockoutede blev der besluttet et solidaritetskontingent i seks måneder.

Kongressens fastsættelse af det ordinære konfliktkontingent skete ud fra to hensyn; at konfliktkontingentet skulle være dels så lavt som muligt hver måned, og dels så tilpas kortvarigt at medlemmerne stadig kunne huske, hvad konflikten handlede om. Desuden blev både konflikt- og solidaritetskontingent fastsat ud fra det hensyn, at konflikten skulle koste de lockoutramte og de ikke-lockoutramte det samme. Alle skulle behandles økonomisk ens.

HB besluttede medio 2013 at indkalde til en ekstraordinær kongres i oktober. Baggrunden var dels, at DLF havde truffet en beslutning om et lavere kontingent, og det skabte en ny og svær situation for forbundet, idet nogle medlemmer forventede, at vi ville følge DLF. Dels var der en del medlemmer, som ikke forstod, hvorfor man skulle betale konfliktkontingent, hvis man ikke havde været lockoutet, og andre forstod det ikke, fordi der jo var tale om et lån, som skulle betales tilbage, og endeligt forstod nogle det ikke, fordi forbundet havde en fond med en formue. Gennemførelsen af kongressen og de forudgående generalforsamlinger og valgmøder, gav alle medlemmer – også de utilfredse – mulighed for at møde op, udtrykke deres holdning, stille spørgsmål og stille op til valg som delegeret. Så det var en åben og demokratisk proces.

På kongressen i oktober blev betalingen af konfliktkontingent forklaret. De ikke-lockoutede skal betale konfliktkontingent, fordi

- lockouten vedrørte alle medlemmer, uanset om man havde været lockoutet eller ej. Regeringsindgrebet får nemlig ligeså stor betydning for de lærere, der er ansatte som tjenestemænd eller tjenestemandslignende som de OK-ansatte, og indgrebet kommer også til at få afsmittende virkning for medlemmerne på det private område.
- Lockouten også havde en mere principiel side – nemlig undergravning af den danske modell. Det får på den lange bane betydning for alle medlemmer, også dem som ikke er ansat med regler om lærerarbejdstid.
- forbundets fond skal genetableres til næste OK-forhandling, og derfor er det et helt normalt princip, at en faglig organisation, som har været i konflikt, opkræver konfliktkontingent hos alle medlemmer – både de konflikttramte og de, som ikke har været i konflikt.

Desuden blev der truffet beslutning om et lavere månedligt kontingent, men over en længere periode. Det indgik i beslutningen, at det **samlede** kontingent blev lavere, samtidigt med at genetableringen af forbundets fond ikke skulle ske fuldt ud, men kun til et niveau, som svarer til DLF's.

Enkelte har truet med at løbe fra regningen. Men i forbundets vedtægter er det fastlagt, at når en konflikt er slut, så kan man kun melde sig ud, hvis man betaler sin forholdsmæssige andel af konfliktomkostningerne. Det helt store flertal af forbundets medlemmer, som er solidariske med kollegerne, har krav på at have sikkerhed for, at når de betaler deres konfliktkontingent, så er der ikke nogen, der skal kunne løbe fra deres del af regningen og dermed lade andre overtage den. For løber man fra regningen, er der andre der skal betale.

På repræsentantskabsmødet i 2014 gjorde formanden rede for lockoutens påvirkning af forbundets regnskab for drift og fond samt sammenhængen mellem resultatet og forbundets forventede regnskabsresultater de kommende år. Frem til medio 2017 vil kontingentet og dermed forbundets indtægter være påvirket af konflikten.

Sektionens indsats

Sektionen har oplevet en meget turbulent periode. Aldrig har forbundet haft en så omfattende og langvarig konflikt. Det har haft konsekvenser for sektionens medlemmer, der har båret byrden af konfliktkontingent på lige fod med øvrige medlemmer. Vores medlemmer er dels på det private folkeoplysende og specialpædagogiske område og dels på folkeoplysningen, hvor ansættelsen ikke er omfattet af overenskomst. Vi har haft en omfattende kontakt med medlemmerne, hvoraf mange var utilfredse og uforstående overfor at de skulle bidrage til en konflikt blandt offentligt ansatte.

Derfor støttede sektionen også forslaget om indkaldelse af den anden ekstraordinære kongres efter konfliktens ophør for at formindske byrden i forbindelse med konfliktkontingent.

Sektionens udgangspunkt har været at alle medlemmer skulle bidrage efter evne.

Vi har imidlertid fundet at byrden har været for stor for to grupper af medlemmer:

Folkeoplysere og deltidsansatte.

Sektionen fremsatte på den første ekstraordinære kongres forud for konflikten et forslag om at deltidsansatte ikke skulle betale den del af kontingentstigningen, som blev kaldt solidaritetskontingent. Til den kommende kongres i november stiller sektionen atter et forslag om mindsket konfliktkontingent i forbindelse med OK15.

For folkeoplysernes vedkommende stillede sektionen på den 2. ekstraordinære kongres et forslag om nedsat konfliktkontingent, og stiller igen et forslag om at folkeoplyserne ingen ekstra byrder skal pålægges i forbindelse med OK 15.

Baggrunden for forslagene er dels den at medlemmerne på folkeoplysningen har ringe ansættelsesvilkår, og dels at medlemmer, der arbejder under halv tid oplever et misforhold mellem den indtægt de tjener og det samlede kontingents størrelse.

Løn- og ansættelsesforhold

Der er sket en del på det overenskomstsmæssige område. Forløbet i forbindelse med overenskomstforhandlingerne på det statslige og kommunale område i 2013 har også præget overenskomstforhandlingerne på det private område.

Efter afslutningen af OK 13 på det statslige – og kommunale område har forbundet forhandlet OK 13 med **FOAS om de private sprogcentre**. Forløbet var langstrakt og svært. FOAS var inspireret af lovindgrebet – lov 409 og stillede krav på linje hermed. Men kort tid før sommerferien opnåedes enighed. Dvs. en **forhandlingsløsning** til forskel fra de offentlige OK-områder. Aftalen indeholder bl.a. en begrænset lønstigning, regler om samarbejdsudvalg, fastholdelse af (en lidt forringet) forberedelsesfaktor og en lille stigning i aftentillægget og som noget nyt med mulighed for at konvertere det til tid.

Forslaget blev sendt til urafstemning, og umiddelbart før sommerferien forelå resultatet – 95 procent af medlemmerne stemte "ja".

Den 12. august 2014 blev OK 13 for FOAS projekter og daghøjskoler forhandlet. Der er endnu ikke opnået et resultat mellem parterne.

Uddannelsesfond.

Uddannelsesfonden på forbundets private områder, som er fra 2008, havde ved denne kongresperiodes begyndelse fundet sin form. Fonden ledes af overenskomstens parter. Alle skoler indbetaler 0,6 procent af lønsummen til fonden, der så to gange om året fordeler midlerne tilbage til skolerne efter ansøgning. Der bliver indbetalt ca. 2,5 million kr. årligt, der kan fordeles til ekstra uddannelse på området.

Fonden er oprettet for at sikre mere uddannelse på et område i konstant bevægelse og for at give særligt de små skoler mulighed for en gang imellem at kunne tilbyde uddannelse til lærerne på et niveau, som de ellers kunne have svært ved at klare selv. Fonden giver os erfaringer i forhold til, hvordan efteruddannelse, som er aftalt via overenskomst, kan håndteres. Forbundet har hermed kunnet være med til at igangsætte ekstra uddannelse for medlemmerne, og forbundet arbejder for en mere strategisk og langsigtet anvendelse af fondens midler.

Lokale løndannelse

Der er oprettet en lokallønspulje på hver institution (der er tale om en samlet pulje for alle ansatte under overenskomsten), bestående af de midler, der i dag anvendes på lokalt aftalte tillæg (udregnet i forhold til antal ansatte). Puljen opskrives med 0,8 % af lønsummen pr. 1.04.2009. Puljen blev oprindeligt opgjort i pr. 1.4.2008 og opskrevet pr. 1.4.2009. Ved OK11 er det aftalt at opskrive puljen yderligere pr. 1.10.2011 og at regulere puljen pr. 1.1.2013.

Der er i perioden fra oprettelse af de lokale lønpuljer, forhandlet dels lokalt på den enkelte arbejdsplads, hvor der er en tillidsrepræsentant og dels er der sendt forslag til aftale om lokal løn til Uddannelsesforbundet, hvor der ikke er en lokal tillidsrepræsentant. Siden foråret 2013 er de lokale forhandlinger på flere arbejdspladser sat på stand by idet overenskomstresultatet for OK 13 på området stadig er ukendt.

Overenskomstens parter har udarbejdet en vejledning om lokal løndannelse i december 2011. Parterne var enige om i perioden frem til 1. januar 2013 at revidere vejledningen vedr. den lokale lønpulje med henblik på at undgå urimeligheder i forbindelse med udvidelser og indskrænkning af medarbejderstaben samt ved etablering af nye institutioner/skoler.

Puljen til lokal løndannelse blev forhøjet pr. 1. oktober 2011 med 1,2 % og reguleret 1. januar 2013. Parterne har i fælles skab udarbejdet en oversigt over hvor stor den lokale lønpulje er på de enkelte institutioner.

Parterne er enige om, at man lokalt forventes at tage stilling til, om hvordan de lokale lønmidler kan hjælpe med at forbedre vilkårene for lærere, der arbejder på skæve tider, med delt tjeneste eller på flere arbejdspladser.

Nyt grundbeløb.

CFU og Finansministeriet har aftalt at omlægge grundbeløbet fra 1.10.97 til 31.3.2012. Ændringen har virkning pr. 1. april 2012. Aftalen er indgået under forudsætning af, at der pr. 1. april 2012 er en positiv lønudvikling inkl. Udmøntningen fra reguleringsordningen. Parterne er enige om at følge et evt. nyt grundbeløb.

Fut-fonden har fået forhøjet indbetalingen pr. 1. april 2011 og 1. april 2012.

Lokalt samarbejde.

Det er endvidere aftalt, at parterne i perioden frem til næste overenskomstforhandling skal udarbejde en fælles vejledning om det lokale samarbejde. Arbejdet blev iværksat i begyndelsen af 2012 og er blevet varetaget af Uddannelsesforbundet og FOAS. Der er udarbejdet en vejledning, som nu er blevet en del af overenskomsten på sprogcenterområdet, men endnu ikke er implementeret på almen-overenskomstens område, idet der ikke er indgået ny overenskomst endnu.

Fagligt pædagogisk arbejde

Der er sket en voldsom forskydning af, hvad vores skoler arbejder med. Mange skoler har tidligere beskæftiget sig med vejledning af ledige enten i form af kurser eller som anden aktør.

Denne aktivitet er drastisk formindsket. Samtidig er ordblinde og FVU aktiviteten vokset så det nu er hovedaktiviteten på mange skoler.

Det har også afspejlet sig i sektionens arbejde. I generalforsamlingsperioden er der stiftet en Ordblinde- og FVU sammenslutning. Sammenslutningen organiserer lærere på tværs af Uddannelsesforbundets sektioner og foreninger. Stiftelsen fandt sted oktober 2012.

Sammenslutningen har pt. godt 100 medlemmer.

Målsætningen er 200 medlemmer ved årets udgang. Sammenslutningen har arrangeret et årligt kursus indtil videre med fokus på hjælpemidler.

Tidligere var dette arbejde placeret som et underudvalg under sektionen.

Pædagogisk Sammenslutning. Sektionen har i samarbejde med Pædagogisk Sammenslutning arrangeret følgende Storkurser:

27. og 28. april 2012: Hjerne og læring med lektor Karen Stougaard.

19. april 2013: Brobygning fra kanten. I samarbejde med Dansk Folkeoplysnings Samråd.

8. og 9. november 2013: Sæt grænser for energi med coach og vejleder Peter Møhring.

Der har været omkring 25 deltagere på hvert kursus.

Kurserne har været planlagt af Pædagogisk sammenslutning i en løbende dialog med sektionsformanden og Sektionsbestyrelsen.

Pædagogisk Sammenslutning har søgt samarbejde med andre sektioner og skoleforeninger. Samarbejdet med dansk Folkeoplysnings Samråd er et resultat heraf.

Bestyrelsen har løbende diskuteret vort udbytte af storkurserne. Der har generel været tilfredshed med kurserne og en del medlemmer har anvendt viden herfra i deres daglige virke.

Sektionen har givet driftstilskud til Pædagogisk sammenslutning samt støttet de enkelte arrangementer økonomisk. Sektionens bekymring er det lave deltagerantal set i forhold til udgifterne. Udviklingen med to selvstændige faglige sammenslutninger har udfordret sammenhængskraften i det daglige arbejde, men det er på mange måder en positiv udfordring.

Landsklubben for folkeoplysere.

Landsklubben havde generalforsamling den 16. september 2011. Bestyrelsen har følgende sammensætning:

- Formand: Ulla Thostrup
- Næstformand: Peter Jacobsen
- Kasserer: Tove Larsen
- Dorrit Grumsen
- Birte Jacobsen

Bestyrelsen har afholdt 4 årlige møder, hvoraf et kan være sammen med sektionen.

Landsklubbens opgave er i samarbejde med sektionen at varetage medlemmernes pædagogiske, økonomiske og tjenstlige interesser

Københavns Amtsklubs midler varetages af landsklubben til gavn for medlemmerne . Bestyrelsen har den 4/4-2014 besluttet at disse midler lægges sammen med landsklubbens øvrige midler

Afholdelse af kurser.

- Kommunikationsformer i undervisningsrummet ved Britta Lønstrup på Kofods Skole, 2013 (måtte desværre aflyses pga. for få tilmeldte)
- Kursus, Aalborg, januar 2014 : Åndedræt og bækkenbund ved Lotte Paarup (vellykket kursus med stor tilslutning)

Pjece: vi har i 2014 produceret en opdateret pjece om folkeoplysere til hvervning af nye medlemmer og som vi også har fået ud med Medlemsposten

Konfliktkontingent: Vi har brugt meget tid på konfliktkontingentet, da vi ikke mener at vi skal betale fuldt kontingent til konflikten. Dels fordi vi ikke selv har en overenskomst og dels fordi vi har meget dårlige ansættelsesforhold. Det har været en lang og sej kamp.

Gruppelivsforsikring: som noget nyt har hovedbestyrelsen i Uddannelsesforbundet besluttet at medlemmer, der er ansat ved folkeoplysningen og som betaler fuldtidskontingent nu kan tilbydes en gruppelivsforsikring i Forenede Gruppeliv. Forsikringen er den samme som medlemmerne på det overenskomstdækkede område, er omfattet af.

Landsklubbens fremtidige arbejde er kurser og aktiviteter målrettet for folkeoplysere, men åbne for alle Uddannelsesforbundets medlemmer. Vi vil arbejde videre for bedre løn- og ansættelsesvilkår samt hvervning af nye medlemmer.

Principielle sager

Kofoeds Skoles Oplysningsforbund

I kongresperioden har forbundet ført sag mod Kofoeds Skoles Oplysningsforbund. Sagen blev ført frem til Højesteret, og forbundet tabte. Dommerne fulgte ikke forbundets pointe om, at skolens aktivitet er sammenlignelig med en daghøjskoles, og at der derfor skal gøres op med den forskelsbehandling, der kommer til udtryk i brugen af tidsbegrænset ansættelse og deltid på timeløn. Forbundet var overrasket, men vi måtte tage afgørelsen til efterretning. På trods af sagens udfald presser forbundet stadig på for, at vores medlemmer på skolen får anstændige forhold.

Hvervning 2012

Hvervning har været en væsentlig indsats i kongresperioden. HB vurderede, at ingen områder i forbundet har en 100 procent organiseringsgrad. Så der var og er behov for, at forbundet tager målrettet fat på alle nyansatte og alle ikke- eller fejlorganiserede kolleger. De skal med i fællesskabet. Der bør ikke være fribilletter til uorganiserede eller fejlorganiserede til de goder, som forbundet lokalt og centralt har sikret og står vagt om.

På temakurset for tillidsrepræsentanter, repræsentantskabsmødet og kongressen – alle i 2011, var hvervning et tema, og forbundet fik derved mange og gode bud på, hvad der skal til for at hverve og fastholde medlemmer. HB behandlede buddene og konkluderede, at hvervning primært har virkning ved en aktiv lokal indsats. Det er face to face-kontakten, der giver bonus. Sektionsbestyrelsen ansøgte HB om at det folkeoplysende område skulle være et forsøgsprojekt.

Hovedbestyrelsen besluttede at starte hverveprojekter på nogle udvalgte områder i forbundet og derpå bruge erfaringerne herfra til hverveindsats og hverveprojekter inden for andre af områderne. De udvalgte områder var i første omgang daghøjskole- og FVU/ordblindeområdet. Efterfølgende blev lærerne ved produktionsskolerne udvalgt. Valget af områder skete ud fra en vurdering af, hvor en målrettet indsats giver mening og er mest påkrævet. Hvert projekt var "håndholdt" og tog afsæt i forholdene på det pågældende område. Det bistod tillidsrepræsentanter, arbejdsmiljørepræsentanter og andre lokale ressourcepersoner i deres "kollega til kollega – hvervning".

Forbundet gennemførte arrangement for tillidsrepræsentanter og andre nøglepersoner 1.marts 2012. De blev uddannet til at hverve, igangsætte aktiviteter og udarbejdede materialer – alt sammen i et tæt samarbejde med de lokale repræsentanter. Hvervning har siden været et tema i forbindelse med alle møder og kurser for tillidsrepræsentanter, og er blevet fulgt på øvrige møder i sektionen.

Et konkret resultat er, at der på daghøjskoleområdet har været en vækst i antallet af valgte tillidsrepræsentanter, og et mere generelt resultat er, at indsatsen har haft den effekt, at der nu er udarbejdet hvervematerialer til alle forbundets områder.

I lyset af regeringsindgrebet er der behov for at arbejde med hvervning og fastholdelse og behov for at genoverveje indsatsen.

Folkeoplysningsloven

Lov om folkeoplysning

I sommeren 2011 skete der en større ændring af lov om folkeoplysning. Formålet med den folkeoplysende voksenundervisning blev udvidet eksplicit til "at fremme demokratiforståelse og aktivt medborgerskab. Det var en ændring som Uddannelsesforbundet støttede. Uddannelsesforbundet var endvidere helt tilfredse med, at regeringens ikke fremsatte forslaget Folkeoplysningsudvalget om, at tilskud til avu-forløb og hf-enkeltfag skulle reduceres for kursister, der ikke går til prøver og eksamen. Det var et forslag, som Uddannelsesforbundet havde argumenteret imod både i skrift og tale.

Forbundet arbejdede for, at kommunalbestyrelsens samlede tilskud til folkeoplysende undervisning blev ændret fra 1/3 til 1/2 af foreningernes udgifter til bl.a. leder- og lærerlønninger. En forøgelse af tilskuddet til det folkeoplysende arbejde var simpelthen nødvendigt, hvis de folkeoplysende foreninger skulle leve op til de i øvrigt udmærkede intentioner om demokratiforståelse og aktiv medborgerskab.

I årene efter vedtagelse af den nye lov har flere debattører trukket debatten om tilskuddene til avu-forløbene frem som et problem, det forfordeler folkeoplysningen udbudsmuligheder til fordel for avu. Uddannelsesforbundet har gang på gang imødegået problemstillingen også bl.a. i møder med Dansk Folkeoplysnings Fællesråd (DFS).

Folkeoplysningsforbundenes projekter

Forbundene har gennem flere år afviklet forskellige former for projekter i beskæftigelsesindsatsen. Det er projekter for forsikrede ledige, kontanthjælpsmodtagere og sygdomsramte. Denne type har fået så dårligt et ry i offentligheden, at konsekvensen har været, at den statslige refusion til kommunerne er blevet formindsket i flere omgange, og senest med forliget om aktiv beskæftigelsesindsats er refusionen helt forsvundet. Der således fra 1. januar 2015 ikke statslig refusion til folkeoplysende aktiviteter i medfør af beskæftigelsesindsatsen. Uddannelsesforbundets opfattelse er, at uddannelsesindsatsen over

for ledige kortuddannede bør være en kombination af såvel formel som uformel undervisning. Det arbejder vi for dels i forbindelse med den revidering af de kommunale refusioner, som skal sættes i gang, og ligesom vi har bedt Kulturminister Marianne Jelved om et møde om problemstillingen.

Daghøjskoler

Uddannelsesforbundet har gennem mange år forgæves arbejdet for, at daghøjskolerne igen fik egen lovgivning. Da Marianne Jelved afløste Uffe Elbæk som kulturminister, så vi nye muligheder for, at daghøjskolerne kunne få egen lov, fordi Marianne Jelved gennem årene har udtalt sig positivt om daghøjskolernes arbejde med særligt at give de kortuddannede mulighed for og lyst til at tage en uddannelse. Men vores indsats bar ikke frugt. Det viste sig nemlig, at Marianne Jelved ikke havde planer om at arbejde for, at daghøjskolerne igen får egen lovgivning. Det er efter ministerens opfattelse op til daghøjskolerne selv at vise, at de har en rolle at spille i beskæftigelsespolitikken.

Som nævnt er den kombinerede ungdomsuddannelse, baseret på et institutionssamarbejde, hvor bl.a. daghøjskoler indgår. Her er muligheder for aktivitet for daghøjskolerne.

Men samtidig er daghøjskolerne og projekterne blevet ramt af de nye refusionsregler i beskæftigelsespolitikken. Det er ikke længere muligt for kommunerne at få statslig refusion til særligt tilrettelagt uddannelse. Vi forventer derfor, at kommunerne bliver mere tilbageholdende med at etablere nye projekter i samarbejde med daghøjskolerne og de øvrige folkeoplysende skoleformer.

Uddannelsespolitik

Fra fleksuddannelse til kombineret ungdomsuddannelse

Længe før Christine Antorini blev minister for børn og undervisning, talte hun om en fleksuddannelse. Den skulle bidrage til, at flere unge gennemfører en ungdomsuddannelse. Uddannelsesforbundet konstaterede med stor tilfredshed, at fleksuddannelsen eksplicit blev nævnt også i Regeringsgrundlaget fra oktober 2011. Men den politiske proces trak ud.

I regeringsgrundlaget kunne vi konstatere, at daghøjskolerne ikke blev nævnt i forbindelse med fleksuddannelsen, og vi kunne samtidigt konstatere, at daghøjskolerne var blevet placeret i Kulturministeriet. Begge dele fandt vi uheldigt, og det krævede en særlig indsats. Der blev lagt et stort pres på ministeren for børn og undervisning, om at også daghøjskolerne er relevante i forhold til fleksuddannelsen, og dette opnåede forbundet en klar bekræftelse af.

I efteråret 2012 lovede ministeren, at der ikke var ændret på fleksuddannelsens mål og målgruppe, og i foråret 2013 bekræftede hun stadig, at fleksuddannelsen skulle være en 3. ungdomsuddannelse. Men i efteråret 2013 forlød det på vandrørene, at en kommende fleksuddannelse ville være begrænset til en EGU-lignende uddannelse.

Forbundet fremførte vedvarende behovet for en

- alternativ, SU-berettiget ungdomsuddannelse på op til tre år med en ny organisatorisk ramme, hvor man tager elementer fra de uddannelser, som vi kender i dag – fx fra

daghøjskolerne, produktionsskoler, ungdomsskoler, erhvervsskoler og VUC – og får dem til at spille sammen på en ny måde til gavn for den enkelte unge.

- tredje uddannelsesvej, der som udgangspunkt ikke bare er en overgang til en af de ungdomsuddannelser, som vi kender i dag, men som dog giver mulighed for, at den unge efter et stykke tid i fleksuddannelsen har opnået kompetencer og afklaring, som betyder, at han/hun overgår til en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse.
- Uddannelsesvej til de unge, som ikke passer ind i de formsyede kasser, og som har behov for afklaring, styrke og motivation.

Ovenstående blev fremført ved møder med og henvendelser til ministeren, og i den løbende dialog med arbejdsmarkedets parter, de politiske partiers ordførere, Produktionsskoleforeningen og Daghøjskoleforeningen. Forbundet har hele tiden har været i offensiven i forhold til uddannelsen – også i pressen.

Resultatet – Den kombinerede ungdomsuddannelse, som er en del af EUD-reformen, opfylder ikke behovet. Aldrig har der været talt så meget **og** især så længe om behovet for en ungdomsuddannelse til de unge, der ikke er motiverede for en ordinær ungdomsuddannelse. Uddannelsen er meget langt fra den fleksuddannelse, som Uddannelsesforbundet har arbejdet målrettet for de seneste år. Vi havde håbet på, at en ny tredje vej til uddannelse ville være en **reel** ny uddannelsesvej til de unge, som ikke passer i de formsyede kasser. De unge har brug for et uddannelsesstilbud, som de kan vælge aktivt til og ikke kvalificere sig negativt til – en uddannelse, de kan være stolte af.

Det endelige resultat er – efter pres fra bl.a. Uddannelsesforbundet – en uddannelse, der ikke **kun** retter sig mod beskæftigelse, men også uddannelse. Den forventede beskæftigelse er på et ufaglært arbejdsmarked, men forbundet har sine stærke tvivl om, om uddannelsen kan give de unge kompetencer, der giver mulighed for beskæftigelse, eller om de unge ender i en blindgyde, fordi uddannelsen ikke forbedrer deres muligheder for at komme i arbejde.

Forbundet finder det dog positivt, at rigtig mange af Uddannelsesforbundets medlemsområder er tiltænkt en aktiv rolle i uddannelsen – produktionsskoler, erhvervsskoler, daghøjskoler, ungdomsskoler og VUC'er skal indgå i et konstruktivt samspil med hver deres kernekompetencer og styrker.

Især er det positivt at daghøjskolerne er kommet med. De har levet i et lovgivningsmæssig tørke siden den selvstændige daghøjskolelov blev afskaffet. Vi håber at det kan give lidt nyt liv og synlighed til skoleformen. Vi savner imidlertid oplysningsforbundene som aktør. Sektionen har nøje fulgt udviklingen. Herunder også de forskellige projekter som nogen skoler har sat i gang.

Daghøjskolerne i Aarhus har haft et fælles forsøgsprojekt: Flex Århus. Det har uden tvivl påvirket lovgivningen således at de mere almene kompetencer blev vægtet.

Pædagogisk sammenslutning har indgået i et samarbejde med Dansk Folkeoplysnings samråd i afholdelsen af et evaluerings seminar for Flex Århus.

Beskæftigelsespolitik

Regeringsgrundlaget fra 2011 gav forventninger om et skift fra beskæftigelsespolitik – med fokus på arbejdskraftudbud – til arbejdsmarkedspolitik, der har til formål at bringe balance mellem udbud og efterspørgsel af arbejdskraft. Men i kongresperioden har vi kun set ansatser til et opgør med beskæftigelsespolitikken. Vi kan dog med tilfredshed konstatere, at uddannelse ser ud til at få en kernerolle fremadrettet.

Forbundets arbejde i den sidste del af kongresperioden har selvfølgelig haft det såkaldte Koch-udvalg som omdrejningspunkt. Den politiske aftale mellem regeringen og de tre beskæftigelsesforligspartier, Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative, er i vid udstrækning baseret på Koch-udvalgets anbefalinger, og aftalen har positive – og negative takter. Alt i alt søges der gjort op med meningsløs aktivering og erstattet af relevant uddannelse.

Ufaglærte arbejdsløse eller arbejdsløse med en forældet uddannelse, og som er fyldt 30 år, kan få et uddannelsesløft på op til to år – "fra ufaglært til faglært". Den arbejdsløse er fritaget for rådighedsforpligtigheden og kan gennemføre uddannelsen på en reduceret dagpengesats, svarende til 80 procent af højeste dagpengesats med mulighed for at låne op til det hidtidige dagpengebeløb. De gode perspektiver i, at ufaglærte kan få et reelt uddannelsesløft, overskygges i vid udstrækning af, at voksne ufaglærte, hvoraf mange aldrig har følt sig tiltrukket af uddannelse, skal gå ned på 80 procent af dagpengesatsen og risikere at sætte sig i gæld for at kunne tage en uddannelse.

Tilsvarende erstattes retten for alle til 6-ugers selvvalgt uddannelse af seks ugers jobrettet uddannelse målrettet ufaglærte, faglærte og faglærte med en KVV. Men til gengæld udelukkes arbejdsløse med MVU og LVU fra retten til jobrettet uddannelse.

En kilde til mere generel bekymring er, at de forskellige reforminitiativer, på trods af velmenende hensigter, ofte udspringer af søjletænkning frem for helhedsorientering. Områder, der logisk bør spille sammen, sammentænkes ikke systematisk. F. eks. eksisterer der udover 98 kommuner med 91 jobcentre, 13 VEU-centre med dertilhørende dækningsområder, EUD-reformen lægger op til institutionssamarbejde om den kombinerede ungdomsuddannelse inden for 20 geografisk afgrænsede udbudsområder, og beskæftigelsesudspillet lægger op til, at der etableres otte regionale Arbejdsmarkedsråd og fem kommunale kontaktråd. Så ofte organiseres indsætterne inden for strukturer og rammer, som fungerer som barrierer for en samlet uddannelses- og arbejdsmarkedspolitisk indsats til gavn for borgere og virksomheder.

Uddannelsesforbundet påpeger regelmæssigt i forskellige sammenhænge, at indsætterne på de forskellige områder skal gøres kompatible, sådan at lokale og regionale inddelinger for fx uddannelse og beskæftigelsesindsats følger hinanden – eller i det mindste ikke modarbejder hinanden.

Krav til OK 15

Samtidig med arbejdet med lov 409's regler, har forbundet forberedt sig på OK 15. På repræsentantskabsmødet i maj 2014 besluttedes forbundets tematiske OK-krav. Kravene blev rejst på baggrund af erfaringerne fra overenskomstforløbet i 2013 – herunder fra lockouten og lovindgrebet.

Repræsentantskabet fandt resultatet af OK 13 både usædvanligt og uacceptabelt for Uddannelsesforbundet. Både de kommunale og de statslige arbejdsgivere valgte at kortslutte den danske model for forhandlinger og dermed forhindre, at et kompromis om lærernes arbejdstid kunne nås. Dermed skabte de grundlaget for, at Folketinget ensidigt via lovgivning kunne fastsætte regler, som fulgte arbejdsgivernes ønsker. Derudover gav OK 13 kun små lønstigninger. Den økonomiske krise har igennem nogle år betydet lave lønstigninger på hele arbejdsmarkedet.

OK 13 rummede dermed ikke løsninger på de udfordringer, som Uddannelsesforbundets medlemmer oplever i dagligdagen.

Repræsentantskabet besluttede ved OK 15, at Uddannelsesforbundet skal arbejde for, at der skal være aftalte rammer, der sikrer lærerne mulighed for professionelt at forberede,

gennemføre og evaluere undervisningen samt at løse øvrige opgaver i tilknytning til undervisningen. Vi skal arbejde for at bygge stærkere værn op om kvalitet i undervisningen, og vi skal arbejde for at sikre et godt arbejdsmiljø. Kvalitet i undervisningen og et godt arbejdsmiljø er derfor hovedoverskrifterne, når overenskomsttemaerne skal præsenteres over for arbejdsgiverne.

Repræsentantskabet fandt arbejdsgiversidens koordinering af overenskomstforhandlinger på det offentlige område så stærk, at vi i lønmodtagerorganisationerne i langt højere grad skal arbejde tæt sammen. Det er en vigtig erfaring fra OK 13, som Uddannelsesforbundet skal huske og arbejde for i 2015.

Uddannelsesforbundet har opstillet seks tematiske krav til OK 15. Derudover vil der være enkelte krav, der ikke direkte kan rummes under de tematiske overskrifter. De seks temaer er:

- Udvikling af reallønnen
- Mere indflydelse
- Bedre arbejdsmiljø – undgå overbelastning
- Bedre kompetenceudvikling
- Større tryghed
- Krav til arbejdstid

Disse temaer vil blive koordineret med de øvrige organisationer i LC og fremlagt og uddybet på forhandlingsmøderne med arbejdsgiverne, som forventes at starte i december og januar.

Sektionen har også udtaget krav til OK 15. Sektionen ønsker følgende:

- Der ønskes generelle lønstigninger, udbygget eller fastholdt
- Bevaring og udbygning af reguleringsordningen
- Faste tillæg til undervisergrupper, hvor der er lovkrav om ekstrauddannelser (f.eks. FVU undervisere)
- Skal-tillæg til TR og AMR – tillæggene skal ikke tages af lokallønspuljen, men de skal forhandles lokalt
- Opgørelse af lokallønspuljen skal forenkles
- Fast løn til OBU og FVU undervisere – ikke som nu, hvor der er gives løn + tillæg
- Tillæg for arbejde på ubekvemme tider (f.eks. aftenarbejde, weekend mv.)
- Tillæg for delt tjeneste
- Tillæg for forlagt tjeneste
- Der ønskes samarbejdsregler på linje med det statslige område
- Medarbejderrepræsentant i bestyrelse skal være beskyttet på samme måde som TR og AMR
- Flere midler tilført Uddannelsesfonden
- Ved afskedigelse, så udarbejdes uddannelsesplan for videre hjælp
- Der skal være en seniorpolitik
- Seniorer, der vælger at gå ned tid i tid, skal have fuld pensionsindbetaling.